Ч. 206. Четвер 4 жовтня (21 вересня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старострах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На вчерашнім засїданю палати послів внесено між иншими: інтерпеляцию, підписану всіма послами в справі відносин авансу практикантів почтових з жаданем, щоби они з часом були іменовані урядниками в XI. ранзі; інтерпеляцию пос. Штайнера до п. Міністра краєвої оборони в справі донесень о утвореню артилєриї при краєвій обороні і в справі теперішного стану справи артилєриї.

В дискусиї над пильним внесенем пос. Ґібера в справі практики заведень асекурацийних від нещасливих пригод що до втягненя робітників занятих при будівлях до обовязкового обезпеченя, — заявив п. Міністер справ внутрішних др. Бінерт, що товариства ті змінили практику з причини ореченя Трибуналу адміністрацийного в тім дусї, що не лиш робітники занятї при будівлях, але також робітники варстатові промислу будівельного підлягають обовязкови обезпеченя від нещасливих пригод. З тої причини товариства мусїли трохи піднести премії зі взгляду на більшу суму відшкодовань, яку мусять виплачувати.

Міністер краєвої оборони ґен. Шинайх відповідав на інтерпеляцию пос. Штайна в справі артилєриї. Бесїдник зазначив, що пушки, які має артилєрия від 30 лїт, будуть заступлені новими, котрі відповідають новочасним вимогам. Але рівночасно з заведенем нових пушок мусить настати нова орґанізация і вивківоване артилєриї. Єсть іменно такий плян, що кожда дивізия, як доси, одержить один полк польної артилєриї, підчас коли кожда команда корпуса одержить в будучности крім того два полки пушкові і один полк гавбіц, щоби на случай потреби поодинокі ґрупи боєві могли одержати сильні відділи артилєриї.

Після пляну буде утворених 15 полків пушкових і 14 гавбіцових. Перші будуть призначені для дивізий піхоти краєвої оборони, а іменно 8 для австрийскої а 7 для угорскої (гонведів). В цїли уникненя наглого підвисшеня буджету утворенє 8 полків пушкових для австрийскої оборони краєвої буде переведене в протягу чотирох лїт, розуміє ся при увзглядненю дволїтної обовязкової служби для артилєриї краєвої оборони, при чім бесїдник вже нинї мусить зазначити, що утворенє загалом 29 нових полків артилєриї не може обійти ся без підвисшеня континґенту рекрутів.

Із суми 180 міліонів, призначених на нове узброєнє і орґанізацию артилєриї, припадає на утворенє краєвої оборони в Австриї 18·6, для угорскої краєвої оборони 16·2 міліонів. Доки як в Австриї так і на Угорщинї не буде конституцийно переведене утворенє артилєриї краєвої оборони як під взглядом буджетовим так і під взглядом конечности підвисшеня континґенту рекрутів, не може для Австриї тота предложена сума 180 міліонів бути зменшена о річних около 5 міліонів, котрі Австрия могла би заощадити, коли би від суми квотової можна відчислити кошти утвореня 7 полків артилєриї угорскої краєвої оборони. О скілько справа тота не буде вияснена, не може настати внесенє предложеня що до покритя видатків на кошти утвореня артилєриї австрийскої краєвої оборони.

Внесенє пос. Хоца о отворенє дискусиї над заявою міністра відкинено а відтак палата займала ся справою обиди пос. Ончула ґр. Штернберґом. Комісиї для нагани задля браку комплєту не можна було вибрати і засїданє закрито а слїдуюче відбуде ся в пятницю.

Вісти полїтичні.

Подорож Цїсаря до Праги.— Справи угорскі.— Події в Росиї.

В диспозициях що до подорожи Цїсаря Франц Йосифа до Праги зайшла знов зміна; Цїсар виїде туди не в жовтни, як то первіст-

3)

Ганнїбаль Родиєць.

З „Морских оповідань“ — Вітториї Векки.

(Дальше).

Молодому і честилюбивому вождови не уйшла уваги ся очайдушна відвага моряка. Не дармо прізвали єго Блискавкою, бо він і тепер як завсїгди поняв зараз, в чім користь і що може використати горячу любов і жажду мести керманича. Кладучи вагу на кожде слово, як би то розходило ся о якусь торжественну угоду, відповів він: Нї, нї, не сьмієш вмирати, тепер нї... Коли побореш римску обачність, то Мальта, котру ти, як кажеш, так дуже любиш, буде твоєю. Але щобись знав, Картаґіна дасть тобі тоту красавицю лиш під тим услівєм, що буде тебе мати з душею і тїлом. Годиш ся на то?

— Годжу ся і Картаґіна не буде мати ніякого лїпшого і вірнїйшого слуги на синих водах від мене; кленусь ся Мелькартом, богом моряків і Астартою, нашою богинею царицею!

Оба мужчини з тими самими гадками в голові мовчали і так прийшли аж перед браму арсеналу.

V.

На форум вільно було бути й чужинцеви, але не в пристани Котон; тут впускала Картаґіна лиш своїх синів. Широкої брами, що виглядала як тріюмфальний лук, опертий на йоньских мармурових стовпах з бронзовими наголовками, стерегла як день так ніч ґвардия, добирана із найзнатнїйших молодців Картаґіни. Друга ґвардия давала сторожу для адміральскої палати, котра збудована також з мармуру піднимала ся серед пристанї на острові з єгипетского ґраніту; від брами арсеналу до палати ішов чайковий міст.

У внутрі Котона говорено лиш одною мовою, пунїйскою; лиш один дух там панував і приказував, лиш одна там була воля; могучого суффета Ганно, котрий резидував в палатї з білого мармору і був душею величезного арсеналу.

Гамількар зайшов з Родийцем по мостї в браму білої палати, пішов сходами в гору аж до передної комнати від авдиєнцийної салї, сказав своє імя і зайшов до середини.

Ганно сидів з відкритою головою на кріслї із слоневої кости, вкритім пурпурою, перед золотисто-бронзовим столом, на котрім лежало множество перґаментів і запечатаних реєстрів; кругом довкола него сидїло богато секретарів, котрим він давав розпорядженя і приказй, витиснувши на них насамперед своїм перстенем печать високого сенату.

Сиву, добре вже лису голову спер він на ліву білу руку, котрої пальцї були украшені перстенями; свита з біссуса і дальматика з тонесенької вовни були голубої краски, вузкі рукави обнимало множество обручок з золотими змиями.

Коли зачув Гамількарові кроки, підняв старий суффет голову і видивив ся своїми зе ленявими очима на молоді лиця обох увійшовших.

— Чого бажає собі мій молодий, червоний як грань товариш від старого адмірала? — спитав він утомленим голосом.

— Розмови в двійку на кілька хвиль, адмірале! — відповів Гамількар.

— Щоби нїхто не чув? А треба тобі, Блискавко, знати, що у мене кожда хвиля коротка і дуже дорога.

Ганно випростував свої короткі ноги, в котрих від гістця єго лупало і пішов до якоїсь внутрішної комнати, до котрої пішли за ним оба моряки і там Гамількар відозвав ся та сказав:

— Лілібеум знаходить ся в тяжкій облозї від сторони моря і суші.

— Я то знаю, Гамількаре; я вислав вже чотири кораблї Гімільконови і анї один не вернув. З Сицилії нема ніяких вістий; скорше як за чотирнайцять днів не буду мати готових тих пятьдесять кораблів, яких нам потреба, щоби Гімільконови післати войско і машини і все инше, чого єму потреба. На Ваала Молоха, ся війна тяжка і довга! Рим не хоче мира а боги нашої вітчини опускають нас! Чогож ти хочеш від мене?

— Суффете, поручаю тобі отсего чоловіка, котрий скорим кораблем поплиме до Гімількона, передасть єму вашу обіцянку помочи і верне з вістию від нашої притисненої залоги — або наложить головою в тім геройскім підприємстві. Сей чоловік то Ганнїбаль Родиєць, мій керманич з того дня, коли була битва коло рога Гермеса.

но було постановлено, але в половині грудня або аж в січни.

З Будапешту доносять: Мимо того, що теперішний кабінет угорский торжественно заручив, що не допустить до поставленя в стан обжалованя давного кабінету бар. Феєрваріго, постановило кількох членів з партиї независимости зголосити в угорскій палаті послів дотичне внесенє. Коли би то внесенє прийшло під нараду, наміряе ґен. Феєрварі виголосити в палаті панів бесіду, в котрій виступить з важними ревеляциями.

В Петербурзі розійшла ся чутка, що становище президента міністрів Столипина єсть захитане і що его наслідником має стати ґен. ґубернатор Фінляндиї Ґерард. До нового кабінету мав би увійти також кн. Мірский яко міністер справ внутрішних і Тімірязєв.

З Петербурга доносять, що міністерство справ внутрішних виготовило вже проєкт нового закона виборчого і предложить его Думі державній безпроволочно по еї скликаню. В проєкті тім принято за засаду загальне право виборче, після котрої всї горожани мужеского пола, що мають скінчених 25 літ, без ріжниці народности, віроісповіданя, стану, цензуса маєткового і суспільного мають користати з права виборчого; виключені суть женщини і мужчини карані судово, або що до котрих веде ся слідство в справах карних або політичних, потягаючих за собою утрату прав горожаньских. За засаду принято також, що кождих 150.000 жителів населеня має право вибирати одного посла. В той спосіб число послів до Думи державної збільшилось би до 800. Позаяк право вибору одного посла буде прислугувати лиш містам, що мають щонайменше 150.000 жителів, то великі міста, котрі тепер користають з того права, будуть на будуче позбавлені єго. З другої же сторони Петербург буде вибирати 10 замість 6 як доси, Варшава 5 замість 2 а Одеса, Київ, Харків і Ростов над Доном по трох замість одного. Безпосереднє голосованє буде установлене лиш в таких містах, котрі користають з права самостійного вибору одного посла або кількох. Таких міст з Петербургом і Москвою єсть лиш 10. В містах же, що мають менше як 150.000 жителів, як також по селах заведена буде двостепенна система в цїли уникненя занадто великих зборів людий. Справа, яку приняти систему виборів, пропорціональну, чи після звичайної більшости голосів, доси ще не порішено. Пропорціональна система має богато прихильників в правительственних кругах, доказуючих конечність забезпеченя прав меншости. Додати треба, що нова система виборча не буде зовсім заведена при найблизших виборах, лиш буде предложена Думі державній зараз по відкритю еї сесиї в марті яко проєкт закона.

Новинки.

Львів, дня 3-го жовтня 1906.

— **Іменованя.** II. Міністер віроісповідань і просьвіти іменував професора університету у Львові дра Володислава Абрагама і скриптора університетскої бібліотеки у Львові дра Евгенія Барвіньского, консерваторами секциї II. центральної комисиї для справ памятників історичних і штуки на літ пять, а то першого для округа повіта політичного і міста Львова, а другого для повітів політичних: Бібрка, Долина, Дрогобич, Рогатин, Рудки, Самбір, Старе місто, Стрий, Турка і Жадачів.

— **З львівского університету.** Др. Бенедикт Дибовский, професор зоольоґії у львівскім університеті, переступивши означену законом границю віку 71 літ, уступив, як звістно, з університету. З тої нагоди кружок професорів фільософічного виділу вручив ему онодї адресу. Наслїдником проф. Дибовского на катедрі зоольоґії єсть проф. Нусбавм.

— **З львівскої архіепархії.** На конкурс з речинцем до 15. падолиста виставлені парохії: 1) Полоничі, 2) Закомаре, 3) Стрілків, 4) Шельпаки, 5) Щирець, 6) Янівка, 7) Ясниска, 8) Братківці, 9) Черепин, 10) Баличі нагірні, 11) Ілів, 12) Креховичі і 13) Незнанів. Хто дістане презенту на парохію Щирець, має при канон. институциї дати заяву, що годить ся на виключенє з парохії Семенівки з ерекціональною землею, що там находить ся. — Завідателем перегиньского деканата іменований о. Юл. Твардиевич з Лопянки. — Завідательства парохій дістали оо.: Вас. Владичин в Дрищеві, Мих. Горчиньский (ex currendo) в Братківцях і Стеф. Новосад в Незнанові. — Сотрудником в Оріхівці назначений о. Леонтий Куницкий. — Канон. институцию дістали оо.: Павло Кульчицкий на Суходіл і Іван Ілевич на Баличі подорожні. — До канон. звязи принятий студент богословія Юст. Ільницкий. — Студент богословія Вас. Медицкий увільнений з канон. звязи для принятя до станиславівскої епархії. — Конкурсовий іспит для убігаючих ся о парохії буде 31 жовтня і 1 падолиста 1906 р.

— **Дрібні вісти.** Трамвай електричний буде курсувати від дня 16 с. м. після зимового розкладу, значить ся, вози будуть виходити зі своїх стаций о 6 год. 30 мін. рано, а будуть курсувати до 11 год. в ночи. Від 9 год. рано до 11 години перед полуднем будуть вози ходити замість що 4. лиш що 8 мінут, позаяк в тім часї менше людий їздить, отже й не потреба більшого числа возів. — Адмірал Алексїєв, бувший царский намістник Далекого Всходу, програв в половині вересня в Монте Карльо 150.000 рублїв. — В місцевости Требія на Сицилії дало ся оногди вечером почути сильне трясенє землї, а вчера трясла ся земля два рази. Один дім і мур від города завалили ся. Люди, котрі перед дощем сховали ся до домів, втікали у великім переполосї на поля. — На кару смерти через повішенє засудив суд карний в Золочеві Ксеньку Желїзко, еї матїр Антонїю Бішко і еї брата Стефана Бішка та Павла Горбача, наймита, котрий Ксенцї і Антонії заступав мужа — всїх з Топорова, за удушенє в снї а відтак повішенє в стодолї Василя Желїзка, мужа Ксеньки, котра не хотіла з ним жити. — Др. Кость Танячкевич розпочав практику лїкарску в Золочеві. — Пожарний „Сокіл“ в Ямници, (повіт Станиславів) засновано на статутї львівского „Сокола“. Намістництво вже затвердило статут. — Урядник почтовий Чакаров украв в почти зелїзничої на шляху Софія-Варна 200.000 франків в болгарских банкнотах і втїк. — В Коломиї збанкротували властителї склепу з блаватними товарами Яков Кнїсбахер і Герш Райн на 140.000 корон. — На янівскій рогачці задержала сторожа акцизова Файвля Бера з Грибович, котрий вів корову, маючи фальшивий паспорт. Корову віддано до комісарияту аж до вияснення справи. — Амбуляторія університетских клїнїк у Львові розпочала вже по фериях свою нормальну дїяльність. Недужі можуть вголошувати ся в ранїшних годинах.

— **Напади.** На вояка з 19 полку піхоти краєвої оборони, стоячого на вартї коло города яринного, побіч Погулянки, що належить до того ж

— Молодче, маєш на стілько відваги? Щож додало тобі такої відваги.

— Любов, суффете, здує вітрила моєї ґалєри. То Астарта поведе мене через ворожі кораблї!

— Любов? То пристрасть, котрої я вже не знаю, але колиєсь і мене вела она до слави! — і старий Картаґінець спустив погаслі очи на звої золотої змиї на своїй руці. Любов! — А щож ти жадаєш за то від твого утомленого суффета, скоро то тобі удасть ся?

— Прошу о дївчину, котрої мене позбавив жовнїриско Автарітус.

Старий лиш покивав на то сивою головою, усьміхнув ся і замуркотів: То іди, коли хочеш; Гамількар дасть тобі ще нинї вечером письмо до Гімількона; идиж, иди а Мелькарт і всї наші боги з Тіроса і Сидона нехай будуть з тобою! Иди!

Повільним кроком вернув блїдий адмірал назад до великої сьвітлиці, сів собі на своє крісло і взяв ся знову до роботи зі своїми нахиленими над звитками паперу секретарями.

Гамількар і Родиєць вийшли з палати.

VI.

Перед кораблем синїло ся сицилійске побереже; трохи дальше виставали із спокійного гладонького моря мов би блискучі сталеві щити Еґатскі острови [1]); на воді межи сушею а островами плавали римскі пятивесловці.

Двовесловець Родийця був міцний; на лавці гребці, на покладі моряки, на одинокій щоглї чуйний Ганнібаль; сам корабель, щогла, вітрила й жерді вітрилові — все разом сине як небо, вітрила постягані.

Сонце пускало огненні лучі, делїкатна пара, що в теплім воздусї видавала ся червоною, засланяла его кружок. В тій стороні, де з очий щезає Африка, збирали ся жовтаві хмари. На самім переді сиділи Магербаль і Ґіско, і прислонюючи собі очи руками, споглядали на синьо-сїрі береги, щоби добачити темні башти і білі мури Лілібеума.

Легонький вітер, який доси віяв, притих, у воздусї зробило ся горячо як в печи а море вкрило ся ніби плащем оловяної краски.

Ґіско обтер собі піт з чола і сказав до керманича: Вітер віє з Баґраду — відтак обернув ся і звернув увагу Ганнібаля на овид.

Видовище, яке представляли море й небо, було величаве: темно тепер закрашена велика хмара виглядала мовби якась величезна заслона, що півколесом добувала ся з моря, а підчас коли сонце своїм ясним сьвітлом осьвічувало недалеку землю, розбуркувала туча картаґіньске море так, що оно аж зробило ся чорне.

— Пускай скорійше вітрило, Ґіску! Могербалю, гляди за сьвятою горою, а ви, Ефріме і Маґо, при кермі уважайте там! Весла в гору!

Отакі прикази видавав Ганнібаль чим скорше. Залога кинулась чим скорше на поклад та почала борзенько відвязувати вітрила, линви...

Була найвисша пора. Сонце стемнило ся; чорну занавісу роздирали тисячі блискавок, що сипали искрами, та відбивали ся в мори як в зеркалї; загудів страшенний грім і заглушив всякий иньший шум, як тота величезна машина до метаня, що мече цілі скали на неприятеля а шалений вихор засвистав по делїкатній ґалєрі.

— Відчіпай вітрила! — крикнув Ганнібаль.

Ґалєра почала колисати ся на филях то в один бік то в другий, а відтак пігнала стрілою наперед, підчас коли дощ пустив ся як з коновки. Ганнібаль із звоєї щоглї дивив ся заєдно лиш на сьвяту гору, однісеньку точку, котру ще було видко і від часу до часу давав керманичеви потрібні прикази.

Цїлу годину лив дощ як з коновки; відтак коли з густої африканьской мраки зробила ся вода, засьвітило сонце знову на море з малими білими головками, на зубчасті в горі башти міста Лілібеум, на лісисті Еґатскі острови, на червоний вершок сьвятої гори, на римску фльоту, що перепудила ся бурі і втекла, на синю ґалєру Родийця, котрий з тріюмфом плив до пристані, до котрої его так тягнуло, на мокру одежу капітана стоячого на переднім кінци судна, на іберийских вартових, на криші домів і на терасу палати побудованої на грецкий лад. А з обсадженого міста понїс ся до біреми [2]) однодушний голос радости а відтак спустили якор в спокійну воду пристані.

(Дальше буде).

[1]) Нинї Ізоле Еґаді в провінциї Трепанї на західнім побережу Сицилїї.

[2]) Латиньска назва на двовесловець.

полку, напали минувшої ночи якісь три напастники і побили его та взяли ему баґнет. — До львівского шпиталю привезено вчера селянина Михайла Русина з Городка, на котрого в дорозї до Львова напали в бартатівскім лісї селяни Смик і Попик та без причини тяжко побили.

— **Як у Львові сир „прасують“.** Якась перекупка на львівскім ринку, маючи на продаж мокрий сир, постановила випрасувати его і зробити з него „плесканку“ тягаром власного тіла, а щоби плесканка може не замокла знову підчас прасованя, то прикрила еї і прасу власною одежию. Оригінальний той спосіб прасованя сира підглянули сусідки і наробили крику. Перекупку спроваджено до департаменту торгового, сир знищено, а перекупку засуджено на 20 корон кари.

— **Убийство в Кольосеум.** Нинї розійшла ся була в містї сензацийна чутка о якімсь убийстві в Кольосеум, де мав кельнер кельнера убити. Власти розвели зараз слїдство, а то викрило ось що: Дня 27 вересня два кельнери з Кольосеум Швамм і Діяманд посварили ся так з собою, що аж прийшло до бійки, підчас котрої Швамм трутив Діяманда так нещасливо, що той падаючи на землю, вдарив головою об камінний брук, а внаслїдок того кров залила ему мозок; его відвезено до шпиталю, де він мимо помочи лїкарскої третого дня помер.

— **Величезна дефравдация.** В Тернополи веде ся від 24 вересня перед судом присяжних карний процес против засуспендованого поборця податкового в Збаражи Франца Дудзіньского о злочин надужитя власти урядової через фальшоване книг податкових і дефравдацию гроший касових в загальній сумі 111.655 корон. Дудзіньский через 27 лїт свого урядованя в Збаражи фальшував головні книги податкові, щоби затерти слїди дефравдаций, яких допускав ся в податках ґрунтовім і клясовім, які оплачують обшари двірскі і приходства а від 1896 р. і громади сільскі. Слїдство адміністрацийне і судове вело ся через пів року і дало такий материял, що виготовлений на его основі акт обжалованя треба було півтора дня відчитувати на розправі перед судом. Дудзіньский жив в Збаражи в послїдних часах досить скромно, бо есть бездїтний а особисті видатки мав невеликі. Слїдство судове не могло вияснити, де він подівав здефравдовані гроші.

Телеґрами.

Петербург 3 жовтня. З Асхабаду доносять: Підчас засїданя военного суду якийсь незвістний чоловік застрілив прокуратора і стрілив до предсїдателя суду. Один з официрів стрілив до того чоловіка і зранив его на смерть.

Одеса 3 жовтня. В маетности княг. Вяземскої в Карбінї спалили селяни 27.000 пудів пшеницї. В селї Пенчеві тираспольского округа узброені селяни змусили властителя більшої посїлости дати їм 4000 рублів, котрі розділили межи голодуючих.

Харків 3 жовтня. Полїция викрила на передмістю фабрику бомб. Знайдено готові бомби, 6 туб на бомби і творива вибухові. Двох робітників арештовано.

Батум 3 жовтня. На управителя фабрики Нобля, Ґаґера, котрий есть заразом шведским віцеконсулем, доконано замаху в хвили, коли їхав повозом через передмісте. Ґаґер тяжко зранений помер в шпитали, куди его привезено. Виновники втекли.

Константинополь 3 жовтня. Новий комісар Крети, Цаіміс, приїхав до Канеї і замешкав в правительственнім будинку. В наслідок острих заряджень виданих державами, що опікують ся Кретою, не було ніяких непокоїв.

Вильно 3 жовтня. Оногди на передмістю викрито склад оружия правительственного типу і 20 фунтів бездимного пороху. Арештовано 3 підданих турецких і 2 туземців.

Вашінґтон 3 жовтня. Ґубернатор полоси Панамского каналу Маґун іменований провізоричним ґубернатором Куби. Секретар державний Тафт верне до Вашінґтону в протягу 10 днів.

Тулюза 3 жовтня. Арештована якась нігілїстка російска Йоанна Тіллї візнала, що походить з Бресту і яко покоєва в Парижи познакомила ся з якимсь студентом російским. Минувшого року була она засуджена за обманьство на 3 місяцї вязницї. Она обстае при тім, що російский комітет революцийний визначив еї до виконаня замаху на якогось високого достойника російского.

Ля Ґраня (Іспанія) 3 жовтня. Підчас їзди самоїздом, на яку вибрали ся міністри скарбу і маринарки, віз перевернув ся. Шофера і его помічника викинуло з воза а оба міністри знайшли ся під возом. Міністер маринарки есть зранений а міністер фінансів лиш потовк ся легко.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к Дирекция зелїзниць державних** у Львові подає до відомости: „Ґазета Львівска“ оголошує розписане достави робіт переплетничих і лїтоґрафічних на рік 1907 для округа ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Зладжені на приписаних формулярах оферти треба вносити найдальше до 30. жовтня 1906 до 12 години в полудне до ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові. — Близші услівя сеї достави суть подані в „Ґазетї Львівскій“ а можна їх переглянути також в згаданій ц. к. Дирекциї в відділї для справ адміністрацийних і правничих.

— **Цїна збіжа у Львові дня 2 жовтня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові — Пшениця 7·50 до 7·70; жито 5·60 до 5·80; овес 6·50 до 6·70; ячмінь пашний 5·50 до ·575; ячмінь броварний 6·40 до 7·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·— до 9·—; вика 5·60 до 6·—; бобик 5·50 до 5·75; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 45·— до 55·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 50·— до 65·—; тимотка —·— до —·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) в власних пасік 5 кґ. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневіч, ем. учит.

Іванчани п. л.

Інсерати

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всі зелізниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).